

OBIEDNIA (2) *sb f*

o oraz a jasne, e pochylone.

sg [G obiédni.] ◊ A obiédnią (1). ◊ L obiédni(e)j (1). ◊ [pl A obiédni(e). ◊ L obiédni(a)ch.]

Sł stp brak, Cn: obiadnia, obiednia s.v. obiata, Linde XVI – XVII w.

Nabożeństwo, modlitwa (2) :

Wyrażenie: »wieczorna obiednia« (1): Prośba za kądźidło/ rąk złożenie/ pánie/ Niechći za wieczorną dziś obiédnią Itánie [*elevatio manuum mearum [sicut] sacrificium vespertinum Vulg Ps 141/2]. KochPs 205.*

Szereg: [»obiednia albo wieczerza«: Bo y oni [*luteranie*] kiedy obiednie álbo wieczerze fwe odpráwuią/ gdzie też wrzkomo iest prawdziwe Ciáło Boże/ gdy ich dwádzieściá álbo trzydzieści przyftępuie/ tedyc też tyle Chryftułow będzie/ ile tych iest ktorzy go przyjmuią *WujPosN 1584 II 52 (Linde).*]

a. Msza św. w cerkwi wschodniej; *cena divina, caeleste prandium Cn (1)* : [Wífak wy też offiaruiećie/ A wobiedniach to działacie. *RozprKsiędza C2v*; <Wífa>k też nieprzimuią vwas/ <Iednak> owo obiednie maś/ Sam yednę poziwaś *RozprKsiędza C4v.*]

[Wyrażenie: »obiednia grecka«: Słuchaliśmy też obiedni greckiej *RadzPodróż 22.*]

Szeregi; »msza abo obiednia« (1): Ná Mízy fwoiey ábo obiedniey/ chlebu proftemu á iefzcze nie poświęconemu kłániáią fię y pádaią [!] *SkarJedn 345.*

[»nabożeństwo albo obiednia«: dozwolono od papieżów z dawnych czasów, iż powinien magistrat tej insuły pewnych świąt być przy nabożeństwie albo obiedniach greckich *RadzPodróż 22.*]

Synonimy: *liturgia, msza, nabożeństwo, ofiara.*